

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10638

гр. София, 01.12.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в закрито заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

като разгледа дело номер **11630** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Производството по делото е образувано по искова молба, озаглавена "Жалба", подадена до Административен съд - София град от Е. Д. М., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание Лишаване от свобода в Затвора - С., срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията" за заплащане на обезщетение за претърпени в периода от 12.2.2021 г. до 22.12.2022 г. неимуществени вреди, изразяващи се в причинени болки и страдания, вследствие бездействието на ГДИН, довело до ухапване от дървеници, в размер на 20 000 лв., ведно със законната лихва. Претендира разноски.

В съдебно заседание, проведено на 12.10.2023г. с участие на ищеца и служебно назначения от съда процесуален представител на ищеца, делото е отложено за 07.12.2023г. от 12.00 часа.

С разпореждане от 27.11.2023г. на АССГ, 21-ви съдът е разпоредил ищецът Е. М., ответника и свидетеля да участват в съдебно заседание чрез видеоконференция със СЦЗ.

На 30.11.2023г в АССГ е постъпила молба от адв. Ю., назначен за служебен процесуален представител на ищеца Е. М., с като уведомява съда, че е получил призовка, че доверителя му „щял да участва в насроченото по делото заседание на 07.12.2023г. от 12.00 часа чрез видеоконферентна връзка“, като счита същото за незаконосъобразно. Като причини излага несъгласието от страна на ищеца да участва в производството чрез видеоконферентна връзка, като счита, че съдебният състав следва да се отведе поради проявена „крайна враждебност към нас, респ. подпомагане насрещаната страна в процесуалните позиции и възможности“, като счита съда за предубеден с оглед на поведението на съда, „ограничаващо драстично процесуалните

права на ищеца“. В заключение се сочат свободните дати на адвокат Ю. „с оглед на горното“ и молба за отлагане на делото.

Административен съд София–град при разглеждане на молбата установи:

Към настоящия момент в АССГ се разглеждат значителен брой административни дела, образувани по жалби и искиви молби по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, на лица, които са подсъдими с наложена мярка за неотклонение „задържане под стража“ и/или лишени от свобода, излежаващи своите присъди в местата за лишаване от свобода, се разглеждат пред административните съдилища в Република България. Високата натовареност на АССГ, от една страна, и липсата на конвойно помещение, както и условия за изчакване пред съдебните зали на лица, с мярка за неотклонение „задържане под стража“ или влязла в сила присъда „лишаване от свобода“, налага изчакването на започване на делото в служебните, специализирани автомобили на Главна дирекция „Охрана“, което от своя страна се използва като основание за завеждане на нови искиви претенции или жалби с твърдения за дискомфорт у лишения от свобода. Отделно от това, по делото е необходимо изслушването на М. Г. Ц.-допуснат като свидетел по искане на ищеца, който свидетел също е лишен от свобода в СЦЗ. Конвоирането и изчакването от страна на свидетеля, ведно с лишения от свобода ищец, изисква осигуряване на различни МПС, респ. различни помещения в АССГ за изчакване реда на съдебното заседание и осигуряване на служители от ОЗ „Охрана“ за охрана и на свидетеля.

В този смисъл възможността за участие на лишените от свобода, в качеството им на страни в административния процес посредством видеоконференция между съда, в който се разглежда делото, и мястото за лишаване от свобода, където се изтърпява присъдата, позволява преодоляване на горепосочените проблеми.

От друга страна, участието на ищеца чрез видеоконферентна връзка би позволило ускоряване на процеса, тъй като следва да се има предвид, че същият не е се явил в съдебно заседание на 06.07.2023г., поради участие в „друго дело в СРС“, където, според процесуалния му представител, е предпочел да участва. По аналогичен начин в съдебното заседание от 28.09.2023г. не е даден ход на делото, поради неявяването на ищеца и постъпила справка за медицински преглед на същия със становище, че лишеният от свобода Е. М. не може да пътува с общ конвой и не може да присъства на делото-в този случай по изрично настояване от страна на процесуалния представител на ищеца, не е даден под на делото.

Участието в процеса чрез видеоконферентна връзка /В./ по никакъв начин не поставя в по-благоприятно положение насрещната страна, тъй като видно от разпореждането на съда от 27.11.2023 за ответника също е разпоредено да участва чрез В., още повече, че в случая и двете страни се помещават в една и съща сграда-на СЦЗ. В този смисъл искането за отвод на съдията-докладчик по делото е неоснователно.

Съдът не споделя изложените възражения от страна на процесуалния представител на ищеца, че чрез В. „драстично се ограничават процесуалните права на ищеца“. В тази връзка следва да се има предвид, че правото на достъп до съд по чл.6, пар.1 от ЕКПЧ не е абсолютно. Ограничението му изисква наличие на легитимна цел, която е в

съответствие с принципа на пропорционалност, т.е. разумно съотношение на пропорционалност между използваните средства и поставената цел. Правото на участие в процеса, вкл. с оглед осигуряване на правото на защита, може надлежно да бъде осигурено чрез видеоконферентна връзка. В този смисъл е практиката на ЕСПЧ (дело Ashingdane) допуска ограничения на достъпа до съд на определени категории лица, които са позволени или се насърчават по принцип, ако са пропорционални (лишени от свобода или непълнолетни лица). По дело C. and Fell v UK, ЕСПЧ също приема, че дисциплинарно производство в затвор може да се проведе при закрити врата в помещенията на затвора от „съображения, свързани с обществения ред и сигурността“.

По изложените съображения, съдът намира, че участието на жалбоподателя/ищеца в съдебното производство по настоящето административно дело следва да се осъществи чрез видеоконферентна връзка, за което му се връчи лично препис от настоящия съдебен акт.

По отношение на молбата за отлагане на делото, съдът счита същата за неоснователна, тъй като датата на следващо съдебно заседание е съгласувана със страните, вкл. и с процесуалния представител на ищеца.

В заключение изложеното в молбата, че процесуалният представител на ищеца е привърженик или противник на закриването на специализираните структура в съдебната система „поради тяхната незаконосъобразност“ и отбелязването, че съдията-докладчик по делото е „в качеството на техен дългогодишен представител“ няма никаква връзка с настоящото административно производство –противното би довело до аналогичен извод относно представителя на ищеца, предвид участието му в няколко наказателни производства, разглеждани от СНС и АСНС.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 163 АПК, вр.с чл. 171 АПК, Административен съд - София-град, Първо отделение, 21-ви състав

О П Р Е Д Е Л И :

НЕ ПРИЕМА направеното искане на процесуалния представител на ищеца за отвод на съдията-докладчик по делото.

На основание чл. 138, ал.1 АПК, препис от определението ДА СЕ ИЗПРАТИ на страните.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ